

at skaffe de høist fornødne Paghuse tilstede, i hvilken Henseende der nemlig er en betydelig Mangel i Aarhus paa Grund af, at den overveiende Del af hele den jydsk Godstrafik samler sig der. Jeg kan altsaa være fuldstændig enig med det ærede Medlem paa den ene Side i, at det er økonomisk beklageligt, at man maa gjøre disse Forandringer, og paa den anden Side i, at disse Mangler, dersom de ikke blive afhjulpne, vilde indvirke paa Benyttelsen af Banerne; men medens det saaledes er mig fuldkommen klart, at paa de store Centralpunkter maa der skaffes de Lokalteter og det Personale tilstede, som er nødvendigt til en god, hurtig og bestemt Besørgelse af de foresaldende Forretninger, tror jeg derimod ikke, at man med samme Sæle kan anvende dette paa de mindre Stationer. Jeg tror, at de Krav, der gjøres med Hensyn til dem, ikke have den Betydning for Banernes Benyttelse, som de have paa de store Steder, og det kan jo ikke være skjult, at, naar man skulde udstyre disse mindre Stationer paa Landet — og jeg tør efter den Beskrivelse, det ærede Medlem gav af endel af dem, forudsætte, at han endog saa tænkte paa Goldepladserne — saaledes, at Enhver, der vilde benytte Banen, ikke blot skulde være til Nødtørst betjent, men endog saa elegant betjent, vilde det blive en Byrde, der i ikke uvæsentlig Grad vilde svække Forretningen af den i Jernbanerne nedlagte Kapital. Dermed skal jeg ikke benegte, at der muligvis kan være enkelte Steder, hvor man endnu hverken har faaet Lokalteterne udvidede eller Personalet forøget, saaledes som den tiltagende Drift maatte forlange, og jeg tror, at i denne Henseende har det ærede Medlem Ret, forsaavidt han nævnte Mundelstrup, hvis Udvidelse han iøvrigt maasse vil have set, at der er Spørgsmaal om at træffe Foranstaltning til. Hvad nu Billetsalget angaar, da hænger det ganske vist sammen med den Omstændighed, det ærede Medlem nævnte, nemlig at en saa udvidet Afgang til at kunne faae Billetter til alle Mellemstationer, som han syntes at ønske, vilde kræve ikke blot et betydeligt Billetpararat paa de mindre Stationer, men ogsaa ganske vist, dersom den blev benyttet noget, kræve en Forøgelse af de personlige Kræfter, som maasse af andre

Grunde ikke vilde være nødvendig. Dette er imidlertid af de Ting, som jevnlig forandres, eftersom Nødvendigheden kræver det. — Hvad Broen over Limfjorden angaar, kan det ærede Medlem ikke være ivrigere i Dvsset om at faae den realiseret end jeg. Det undrer mig, at det ærede Medlem var uvidende om, hvorfra jeg har de Midler, som jeg har udbudt som Præmie for den bedste Besvarelse af denne Opgave; thi det ærede Medlem, som ellers kjender Finantsloven, saa godt, maa jo vide, at jeg har en Bevilling derpaa i Finantsloven for ifjor i § 25, 4; denne Bevilling forlangte jeg og fik den ogsaa ganske rigtig, hvorimod det kneb ganske overordentlig for mig at faae Midler til endog blot den tavelligste Besørgelse af Overtarten, idet man negtede mig 20,000 Rd. til Anskaffelsen af et Dampskib, som jeg havde forlangt. Disse Penge var det mig ikke muligt at faae, og jeg har derfor maattet nøies med at leie et Skib blandt dem, der vare til Disposition. Jeg erkjender, at det ikke er meget fuldstgørende, men det er det bedste, der har kunnet skaffes med de pekuniære Hjælpeidler, man har anvist mig. — Jeg skal dog i Anledning af det sidste Spørgsmaal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at det netop er af Hensyn til de mulige Forandringer, som der kan blive Spørgsmaal om med Hensyn til Overtarten, at Nørresundby Station er bleven saa midlertidig, som den for Tiden er, idet det jo er den gamle midlertidige Stationsbygning fra Fredericia, der er flyttet derop for ikke at anvende Beføstninger paa et Sted, som maasse til Slutningen, naar man fik taget Bestemmelse om, hvor og hvorledes Overtarten skulde være, ikke vilde anlægge Stationen.

Fischer: Jeg maa gjøre den Tilstaaelse, at jeg virkelig havde overset, hvor Midlerne vare bevilgede til den omtalte Præmie. Idet jeg talter den høitærede Indenrigsminister, fordi han har suppleret mine Udtalelser for med at sige, hvorfra de ere komne, gjentager jeg, hvad jeg før sagde, at det skulde være mig overordentlig kjært, hvis det maatte vise sig, at der lod sig opføre en fast Bro over Limfjorden; thi deraf afhænger for en væsentlig